



M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 7. De honore qui Olympionicis & interdum imperatoribus re præclarè gesta habebatur. Emendatus Æmilij Probi locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

scientia, aut vanitate potius, & falsa opinione scien-
tia, ex Theophrasto sumptum video, potest: qui eos
amoribus suis in magna admiratione fuisse dicit:
mod non ea tantum prædicerent, quæ communia es-
san, ut tempestate, serenitatem, & ijs similia, sed etiam
conmodo quisque victurus, quo modo moriturus es-
set. Hinc hoc de Proculo cognovimus: apud quem
scriptum est: Θεωρητάτῳ γέ εἴναι φονον ὁ Θεόφραστος
οὐδὲν γέ μάτιν χρόνοις τούτῳ χαλδεούντοι τελεία
πάσι, τά τε ἄλλα περιέχουσαν, καὶ τὸ βίον ἐκάστων, καὶ τὸς
ταχεινὰ μόνον, οἷον χειμῶνας, καὶ εἰδέντες αὐτοὺς καὶ
περιεργούμενος χαμάνθη μὲν ἐποφανῆ λεπιδούντοντο σύνη-
πειρατεῖαν τούτην εἰς εἰκένειν ἀναπέμπτοι πάντα δέ οὐδὲ
περιεργαταὶ ιστανται, καὶ τακοινὰ περιεργάσκονται πάντα τῶν εἰργίων, εἰ-
ποιοι ποιεῖσθαι φυσιῶν εἰκένη.

notore qui Olympionicus & interdum imperatoribus re-
gularē gesta habebatur. Emendatus Emily Probi lo-

C A P. V I I.

QVANTO in honore fecerint antiquitus Olym-
pionicae, nemini, qui paulum modò versatus
in hoc litteratum genere, ignotum est. Solebat au-
tem inter cetera, donari coronis aureis; vnde & Pinda-
eus Olympiam vocat μητέρα χρυσοεφάνων αἴθλων. Im-
mortales quoque, re bene & feliciter gesta, interdum
coronam admodum rarò, eodem honoris genere
effabantur. Sic Cyro, post tam multas tamque in-
spes victorias in auitum regnum redeundi Cyaxa-
re, quæ ipsius postea vxor fuit, coronam auream
dedit. Xenophon libro octauo: οὗ μαζέψεις ταῦτα μὲν
δίδη, περιπέμψεις δὲ αὐτῷ τηλι ἐμβατέρα σέφανόν τε χρυ-
σούντια φέρεται. Habitus est hic honos Alcibia-
di quoque, cum domita Lacedæmoniorum superbia

in patriam rediret: qua de re ita Probus: Hec
egressus est, quamquam Theramenes, & Thrasylle
dem rebus prefuerant, simulq; reverant in Piraeum.
men illum unum omnes prosequebantur: & id quod non
quam antea vsuenerat nisi Olympia victoribus, cor
aureis aneisq; vulgo donabatur. Sed cum aneas cor
coronas addat, non immerito queri potest. Nam
Glauci Homerici vaecordia ridetur permutant
στα χαλκειων, ita ridicula videri potest hæc χρυσα
χαλκειων permistio. Ego verò non dubito, quin ha
verba corrupta sint, ita ut ubi est aneisq; legendu
τενιjsq;. Solebant enim ferè tenax cum corconis
iungi. Empedocles:

Taurulus remplexus lato, s'equitur surcoss.
Idque manifestò confirmat quod apud Thucydides
de Brasida legitur: quem Scionai, re præclaræ ge
ut Olympioniken excepisse, & ut Græcia libera
rem, corona aurea & tenax reuinxisse dicuntur. Th
ucydidis verba hæc sunt: καὶ οἱ μὲν σκυρωροὶ ἐπίστρε
τοις λόδοις, καὶ Δερνιούτες τάρτες ἀρισταῖς, καὶ οἱ μὲν
ὑπερσκεταὶ πραστόμενα, τόντε πέλευτες διερύθρη
στρι, καὶ τὸν βεγκάδιν τάτταλα καλῶς ἐδέξαντο, καὶ μὲν
μὲν χρυσῷ σφράγειᾳ ἀρέσκουν, οἵ εἰδιδεόργυτα τὰς
ἴδιας τε ἵπποισι τε, καὶ προσήρχονται τοις δελτῖαι. Ait
tam autem cùm dicit, Olympioniken intelligit.

Emendata quedam è libro sexto Epistolarum ad Attic.

CAPUT VIII.

IN hoc scribendi genere non modò exigi ordo
solet: sed ipsa potius αὐτοῖς, & melius Varianum
etionum nomen tueri, & minus satieratis adferre
etoribus creditur. Ego itaque qui horis exceptis
qualiacumque procudo, ut quisque liber venit in me.